

ÎMBUNĂTĂȚIREA INCLUZIUNII SOCIALE PRIN ECONOMIA SOCIALĂ. IDENTIFICAREA CELOR MAI BUNE PRACTICI ȘI INOVAȚII SOCIALE

*Autori: Victor Nicolăescu et. all,
Editura Expert, București, 2011*

Mihaela Pitea^[1]

Volumul a fost realizat în cadrul proiectului „*INTEGRAT – Resurse pentru femeile și grupurile roma excluse social*” cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007-2013 și este implementat de Asociația pentru Dezvoltarea și Promovarea socio-economică CATALACTICA, filiala București.

Titlul suscită interesul cititorului deoarece este transparent și oferă informații despre ce anume urmează să regăsească în paginile acestui ghid.

În *Cuvânt înainte* se prezintă proiectul din cadrul căreia face parte acest material, obiectivul general, obiectivele specifice precum și scopul acestui document de lucru.

Primul capitol: Introducere în domeniul bunelor practici privind economia socială. Capitolul este împărțit în două părți respectiv, prima parte se axează pe abordarea teoretică și tipologia bunelor practici din domeniul economiei sociale iar a doua parte este una descriptivă. Atunci când autorii vorbesc de bune practici sunt rezervați deoarece nu există o definiție strictă și universal acceptată a termenului.

În continuarea capitolului sunt prezentate punctele de vedere ale Organizației Națiunilor Unite legate de caracteristicile bunelor practici.

[1] Sociolog, Coordonator Centrul de Resurse în Economia Socială, Asociația Alternative Sociale, Șos. Nicolina, nr. 24, Iași; Tel.: 0735840022; e-mail: mpitea@alternativesociale.ro.

De asemenea sunt date mai multe exemple din domeniul incluziunii sociale precum: Unitatea elenă a organizației de Management (MOU), Best Practices and Local Leadership (BLP), Rețeaua IMPART etc.

Autorii subliniază bunele practici în cadrul întreprinderilor sociale și al cooperativelor sociale punctând pașii pe care acestea trebuie să le urmeze. Dintre instituțiile menționate amintim: Cooperativa Apicultorilor Orășeni din Danemarca, Compania de Comerț Echitabil cu Ciocolată Kuapa Kokoo din Ghana, Banca Etică din Padova etc.

Capitolul al doilea: Conceptualizarea ideii de bună practică.

Atunci când se vorbește de bună practică trebuie specificat că există mai multe definiții ale acestui termen. Totuși, toate definițiile au în comun faptul că se consideră bună practică o activitate care prezintă rezultatele superioare dintr-un domeniu.

În subcapitolul 2.1 *Definiția și criteriile „celor mai bune practici” aplicate contextelor socioeconomic* autorii prezintă mai multe inițiative. Primul program prezentat este cel pentru Dezvoltarea Economică și Ocuparea la Nivel Local (LEED) al Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE). Se prezintă lista criteriilor referitoare la colaborarea dintre Ministerul Federal German al Transporturilor, Construcțiilor și Afacerilor Urbane privind susținerea antreprenoriatului la nivel universitar în Germania de Est respectiv: strategia, resursele, infrastructura de susținere, educația antreprenorială, susținerea de început și evaluarea.

EQUAL este o inițiativă comunitară în cadrul Fondului Social European, iar autorii cărții prezintă faptul că acest program a fost unul al experimentării, al învățării bazate pe testare.

Cele mai bune practici și programul de leadership local (BLP) constituie o rețea globală de instituții dedicate identificării și schimbului de soluții de succes. Criteriile și considerațiile pentru o bună practică prezentate de autori sunt: impactul, parteneriatul, sustenabilitatea, promovarea leadershipului și a comunității, egalitatea de șanse și incluziunea socială, inovarea în contextul local și caracterul transmisibil și transferuri.

Concluzia autorilor legată de inițiativele detaliate a fost că punctul lor comun este acela că identifică o listă de modele și demonstrează validitatea celor mai bune practici.

În subcapitolul 2.2, *Identificarea criteriilor pentru tipologia celor mai bune practici în economia socială*, se menționează că nu există o listă de criterii de bună practică agreată la nivel european. Autorii precizează că este important ca inovarea socială să fie susținută pentru că răspunde nevoilor sociale și oferă putere oamenilor prin crearea de noi relații sociale și modele de colaborare.

Capitolul al treilea: Exemple pozitive pentru îmbunătățirea incluziunii sociale a femeilor și a romilor prin activarea economiei sociale.

În cadrul acestui capitol sunt prezentate cazuri de succes punctând: informațiile generale, intervalul de timp, buget și surse de finanțare, resurse umane, activități, parteneri, factori de succes, realizare website și date de contact. În prima parte a capitolului sunt prezentate proiecte adresate femeilor și grupurilor roma din țări precum: Grecia, Lituania, Ungaria, Spania și Bulgaria.

În continuarea acestui capitol sunt descrise întreprinderi sociale, cooperative sociale și fundații dintre care amintim: Cooperativa de Miere a Orașului Copenhaga – Danemarca, COP(M)ADAM – Turcia, Întreprinderea Socială SOFA, Banca Populare Etica & Anti-Mall, Fundația VINCI pentru Comunitate etc.

În subcapitolul dedicat *Rețelelor inovatoare* autorii analizează două inițiative: The Social Innovation Exchange (Schimbul Social Inovator) și Rețeaua Euclid.

Ultima parte a capitolului, denumită *Inovații în economia socială – o perspectivă internațională*, descrie următoarele inițiative: Living Consumption CO-OP (Cooperația pentru un consum activ – centru colectiv de achiziționare), China: Sprijin comunitar pentru agricultură, Ghana: Campanie Comercială de Ciocolată și SUA: Parteneriate de oportunități pentru abilitare prin tehnologie în America Latină și Caraibe.

Capitolul al patrulea: Recomandări pentru transferul de bune practici în sectorul economiei sociale.

În acest capitol autorii menționează că niciunul dintre programele prezentate nu sunt o practică perfectă deoarece au fost alese datorită unor elemente specifice identificate. În cadrul acestui material experții au selectat practicile folosind o combinație de criterii, punând accent pe două caracteristici:

- practicile trebuie să atingă obiectivele, să aibă rezultate clare, bine definite, care pot fi măsurate prin evaluare;
- practicile pot fi transferate către alte locații, în interiorul aceleiași țări sau între alte state.

Principalii furnizori ai proiectelor din acest domeniu sunt autoritățile publice naționale și organizațiile nonguvernamentale, iar sursele de finanțare sunt cele comunitare, fondurile naționale, regionale, locale și sprijinul privat.

Autorii împart bunele practici în proiecte implementate de instituții guvernamentale (acțiune națională) și de organizații nonguvernamentale (nivel local).

Recomandările autorilor pentru proiectul *Integrat – Resurse pentru femei și grupuri roma excluse social* sunt de a continua identificarea de bune practici în domeniul economiei sociale urmând patru direcții: o bază de date cu bune practici în domeniu, ateliere de lucru transnaționale și grupuri de lucru, diseminarea de bune practici, participarea la rețele internaționale și europene de incluziune socială, economie socială și egalitatea de gen.

Materialul este unul recomandat specialiștilor care lucrează în domeniul economiei sociale și doresc să identifice exemple de bune practici din domeniu. Plus valoarea cărții este dată de faptul că aceasta poate fi citită și de publicul larg dornic să afle mai multe informații despre acest domeniu, datorită limbajului clar și accesibil.

Este de apreciat faptul că autorii își anunță cititorii că exemplele prezentate în această carte trebuie considerate bune practici din punctul de vedere al criteriilor alese pentru a fi analizate și nu sunt general acceptate.

Volumul merită să fie citit de persoanele care doresc să își diversifice cunoștințele din domeniul bunelor practici în sectorul economiei sociale.